

РЕШЕНИЕ

№ 2868

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

при участието на секретаря МАДЛЕН М. ВЪЛКОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110204720 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 70 от 29.07.2020 г., издадено от А.А., началник на 94 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за извършено нарушение на чл. 4 от Закона за МВР, на В. Н. М., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лева, на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР.

В жалбата се излагат твърдения против обжалвания акт. Оспорват се фактическите констатации на АНО. Иска се отмяната на НП.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Той поддържа жалбата си и пледира за отмяна на НП.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, се представлява в съдебното заседание от юрисконсулт Бонев. Той пледира НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. В писмени бележки се обективира претенция за юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събрания по делото доказателствен материал, счита за установено от фактическа страна следното:

В нощта на 24 срещу 25 май 2020 г., полицейските служители Николай Х. и Л. Д. били назначени като АП 203.

Около полунощ същата вечер бил подаден сигнал за нарушаване на

нощната тишина от шумна компания, намираща се в гр. София, д*****.

Пристигналите на място полицейски служители установили лица от мъжки пол, като един от тях – жалбоподателят М., нарушавал нощната тишина. Лицето било предупредено да спазва обществения ред и да преустанови действията си, след което полицейският екип си тръгнал.

Около 04:35 часа, вече на 25.05.2020 г., бил подаден нов сигнал по същата причина. Х. и Д. отново се отзовали на сигнала и пристигайки на място установили жалбоподателя да вика и да пее на висок глас. На същия било отправено устно полицейско разпореждане да преустанови пеенето и викането си и да не нарушава по този начин спокойствието на гражданите и нощната тишина.

Той обаче не спрял, и бидейки в нетрезво състояние, продължил да пее на висок тон. Освен това, лицето не могло да представи лична карта, поради което бил отведен в сградата на 09 РУ СДВР, където му бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл. 4 от ЗМВР.

На базата на АУАН е издадено и НП № 70 от 29.07.2020 г., издадено от А.А., началник на 94 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за извършено нарушение на чл. 4 от Закона за МВР, на В. Н. М., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лева, на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР

Възприетата фактическа обстановка кореспондира със събраните във фазата на съдебното следствие на настоящото производство гласни доказателствени средства и писмени доказателства, като съдът я кредитира изцяло, защото е еднопосочна.

Съдът намира, че твърденията в жалбата относно превратно установена фактическа обстановка от административнонаказващия орган, за недоказани и не се базират на доказателствата по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В този ред на мисли, съдът намира, че в случая не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, защото както в АУАН, така и в НП е посочена правилно нарушената разпоредба от ЗМВР. Ясно е посочено и какво е точно разпореждането, което е дадено на лицето, както и какви свои действия той е следвало да преустанови. Ето защо, описанието на нарушението отговаря напълно на изискванията на ЗАНН, макар и същото да е лаконично по своя характер.

В случая обаче описаните фактически положения са достатъчни, за да разбере санкционираният субект в какво точно е обвинен, каква е правната квалификация на нарушението, кога, къде и по какъв начин е осъществено то, както и на какво основание е санкциониран с административно наказание.

Съгласно нормата на чл. 4 от ЗМВР *„Държавните органи, организациите, юридическите лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие и да спазват разпорежданията на органите на МВР, издадени при или по повод осъществяване на определените им със закон функции.“*

В конкретния случай е безспорно установено, че лицето е изпълнило даденото му разпореждане да преустанови викането си и пеенето си на висок глас, поради което съставът на нарушението е осъществен.

Следва да се има предвид, че по делото няма спор, че лицето дало на жалбоподателя процесното разпореждане, има качеството на полицейски орган.

Нормата на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР сочи, че *„Който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.“*

Съдът счита, че наложеното на лицето наказание е минималното, предвидено в закона, поради което то е законосъобразно, защото е съответно на обществената опасност на нарушението и на тази на дееца.

Ето защо, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Доколкото са претендирани разноси от страна на въззиваемата страна, съдът намира, че следва да присъди такива, защото НП следва да бъде потвърдено, тъй като е правилно и постановено при спазване на материалния и процесуалния закон. Размерът на възнаграждението следва да бъде 80 лева, защото делото е решено в едно съдебно заседание и процесният казус е с ниска правна и фактическа сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 70 от 29.07.2020 г., издадено от А.А., началник на 94 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за извършено нарушение на чл. 4 от Закона за МВР, на В. Н. М., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лева, на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА В. Н. М., с ЕГН *****, да заплати на Столична

дирекция на вътрешните работи, сумата от 80 лева, представляваща сторени разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____